

bænken, og han vilde rimeligvis diktere ham en meget haard Strafi i den Anledning. Men der kan ikke gælde en anden Ret for Forhørsdommere end for anklagede. Tværtimod, det maa være en endnu større Forbrydelse, naar en Embedsmand paa denne ansvarsfulde Post forser sig saa groveligt, som her er sket.

Og her er desuden Tale om en Mand, der tidligere har gjort sig skyldig i grove Forseelser og vistnok aabenbare Overtrædelser af Straffeloven. Straffelovens § 126 siger: „Naar en Undersørgelsesdommer i en Strafferetssag anvender ulovlige Tvangsmidler for at udpresse Tilstaaelse eller Forklaring, straffes han med simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse eller under formildende Omstændigheder med Bøder“. Der er vist ikke mange, der tvivle om, at Birkedommer Sylow i rigelig Grad har overtraadt denne Paragraf i sin Tid. Der er tidligere her i Tinget fremdraget en Række af meget graverende Eksempler derpaa. Jeg minder om, at den tidligere Justitsminister, daværende Folketingsmand Svend Høgsbro, her i Tinget har fremdraget en Række aabenbare Brud paa denne Paragraf, foretagne af Birkedommer Sylow. Jeg skal i Betragtning af, at disse Tilfælde tidligere have været fremdragne her i Tinget, kun kort opfriske et Par af dem.

I sin Tid nævnede Svend Høgsbro en hel Del Eksempler paa, hvorledes Birkedommer Sylow og hans Hjælpere, for hvis Optraeden han havde Ansvaret, optraadte overfor Folk, de havde sigtet for Forbrydelser og arresteret. Der er et Tilfælde, som min Side-mand, det ærede Medlem fra Odder (Jacobsen), fremdrog under Finanslovens første Behandling i Aar, hvor Birkedommer Sylow, som den Gang var Kommissionsdommer, tog saadanne Midler i sin Tjeneste for at faa Arrestanter til at bekende, at han for det første arresterede vedkommendes Hustru og lille uskyldige Barn. Det kan han maaske forsvare, men han satte Konen og Barnet ind i Cellen ved Siden af Mandens og lod denne forstaa, at der vilde de blive siddende, indtil han bekendte, og da han ikke mente at kunne forsvare at opretholde Arrestationen af Konen og Barnet længere, fik han fat paa en anden Kone med et lille sygt Barn, som han satte ind i Cellen ved Siden af den ulykkelige Mand, og han lod denne blive i den Tro, at det var dennes egen Hustru og Barn, der stadig sad i Cellen. Barnet græd Dag og Nat, og enhver kan forstaa, at det maa have pint den ulykkelige Mand

stadig at høre paa, at hans Barn græd i Cellen ved Siden af, og tænke paa, at Barnet og Hustruen skulde døje samme Skæbne som han. Man kan forstaa, i hvor høj Grad det maa paavirke en Mand til at komme med en Tilstaaelse, som han ellers ikke vilde være kommen med. Der blev anvendt mange andre Midler for at faa den anklagede til at tilstaa. Det oplystes saaledes af Folketingsmand Svend Høgsbro den Gang, at man førte Kone og Barn ind for Skranken, saa førte man Manden op, slog pludselig Dørene op ind til Forhørslokalet og lod Manden vise sig i Fangedragt for Konen og Barnet, og saa snart han havde set dem, der stod ved Skranken, gik Døren i igen, og han blev ført ned i Arresten. Er det ikke ulovlige Torturmidler at anvende overfor Arrestanter for at faa dem til at tilstaa? Det skulde jeg mene, det var.

Et andet Tilfælde maa jeg maaske faa Lov til at fremdrage. Det drejer sig om en Mand, der ligeledes blev sigtet for Brandstiftelse, blev arresteret og kom under Sylows og Overbetjent Valdemar Petersens Behandling. Jeg skal ikke referere alle de Skældsord og den hundske Tiltale, der blev budt Arrestanten, men blot nævne en enkelt Ting. Valdemar Petersen sagde til denne Mand: „Naar jeg slaar ned paa dig, og du kommer her, saa er du Manden, og saa kommer du ikke herfra, før du har bekendt, det skal jeg være Mand for“. Jeg erindrer et andet Tilfælde, som Svend Høgsbro fremdrog. Jeg har ikke kunnet finde Citatet i Rigsdagstidenden, men det staar tydeligt for min Erindring, at det var Svend Høgsbro, der sagde det — skulde jeg tage fejl deri, beder jeg undskylde. Birkedommer Sylow skulde have sagt til en Mand, han ikke kunde faa til at bekende: „Jeg skal beholde dig her, indtil der gror Mos paa din Ryg, hvis du ikke bekendt!“ Det er en Trusel, som er egnet til at afpresse Tilstaaelse af en Mand. Denne Mand klager over, at han stadig led af Sult og Tørst. Han blev altsaa sultet og tørstet i Arresten for hurtigere at blive gjort mør. I et Slags Forhør, som plejede at foregaa paa den Maade, at Overbetjenten, hvad der for øvrigt er ganske ulovligt, satte sig i Forhørsdommerens Stol og lod Arrestanten hente op, saa at Arrestanten ikke kunde tro andet, end at det var et virkeligt Forhør — det er Birkedommer Sylow, der bærer Ansvaret for, at en saadan Ulovlighed finder Sted, det er ham, der som Kommissionsdommer skal paase, at